

N:o 44.

Af Herr A. Rundbäck: Med anledning af Kongl. Maj:ts förslag om beviljande äfven för nästkommande år af 180,000 kronor till förhöjning under vissa vilkor af statens bidrag till aflöning af lärare och lärarinnor vid folkskolor.

Med anledning af Kongl. Maj:ts förslag i punkten 33 under Åttonde hufvudtiteln, angående beviljande äfven för 1885 af 180,000 kronor till förhöjning under vissa vilkor af statens bidrag till aflöning af lärare och lärarinnor vid folkskolor, får jag härmed vördsamt göra följande hemställanden:

Enär Riksdagens beslut i denna fråga sistlidet år endast afsåg, att sådana församlingar skulle erhålla del af det beviljade anslaget, hvilka antingen förut beviljat lärare eller lärarinna med minst 5 års ordinarie tjänsteålder kontant aflöning af 700 kronor eller ock för 1884 ville höja aflöningen till detta belopp, så får jag först hemställa,

det beslutet i år så affattas, att äfven sådana församlingar må blifva delaktiga af anslaget, hvilka för 1885 höja den kontanta aflöningen för bemälda kategori af lärare och lärarinnor till 700 kronor.

Då vidare — sedan flertalet församlingar i riket visat sig erkänna behovet af en löneförbättring åt ordinarie lärare och lärarinnor vid folkskolor, hvilka minst 5 år i denna egenskap oförvitligen tjänstgjort, — det synes vara allt skäl att vidtaga en definitiv löneroglering för folkskolans lärare och lärarinnor, helst deras pensionsrätt bör ställas i öfverensstämmelse med deras aflöning, får jag dernäst hemställa,

det Riksdagen i underdånighet måtte anhålla att Kongl. Maj:t täcktes till nästa riksdag framlägga förslag till

definitiv löneroglering för folkskolelärarecorpsen, äfvensom till de förändringar i pensionsreglementet, som af nämnda reglering kunna påkallas.

Stockholm den 24 Januari 1884.

A. Rundbäck.

N:o 45.

Af Herr **F. T. Borg**: Om indragning af statsanslaget till »folkundervisningens normalskola.»

Riksdagen 1865 och 1866 höjde från 3,000 till 4,500 kronor anslaget åt *Sällskapet för vexelundervisningens befrämjande*, som ersättning för de tillbyggnader och förbättringar, hvilka sällskapet gjort å den staten tillhöriga lokal, som den innehafte, men som nu öfverläts åt Stockholms stads Konsistorium, för att användas till folkskolelärarinneseminarium. Från och med år 1867 tills nu (1884 inberäknadt) har sålunda sällskapet uppburit af statsmedel 25,500 kronor. Det hade sjelf ansett och begärt 25,000 kronor på en gång, eller 1,500 kronors förhöjning årligen, hvilket sistnämnde alternativ Riksdagen antog, på det att, såsom det i nämnde års statsverksproposition hette, sällskapet måtte sättas i tillfälle att än vidare utsträcka sin verksamhet, hvilken, »oberoende af någon viss undervisningsmetod, företrädesvis skulle afse att gagna folkskoleväsendet, dels genom underhållande af en profskola, dels genom beredande af tillfälle till undervisning och öfning åt sådana *unye män*, som antingen önska inträda vid statens seminarier, eller ämna egna sig åt lärarekallet vid de mindre skolor, der examinerade lärare icke erfordras, dels äfven genom att förlägga och utgifva läsböcker och annan undervisningsmateriel».

Ett reglemente i någorlunda öfverensstämmelse med berörde syfte utfärdades, och under mångahanda vexlingar, men med föga eller ingen frukt,